

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Jn festo s. Joh[anne] eua[n]g. [de] eo. Ser. xxv

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

De sctō Johāne euāgelista. Ser. XXV

de eodem.

Sermo. xxy.

¶ Iesus Johāne diligit. Fructus. xxy.

Dilectus me

mibi et ego illi. Cant. ij. In collegio sanctorum ce-
li magna glia possidet
Johannes euangelista
cuius laudes vix lingua exprimere suf-
ficiat: quoniam ex omni parte virtutum suarum
preconia superabundant. Veruntamen quod
hodierna die ecclesia ipsius festum cele-
brat: nos deuotione qua poterimus de
ipso verba facturi sumus: dicemusque
quod dilectus atque charus fuit domino nostro
iesu christo sub vno fructu: qui est. Iesus
iohannes diligit. Quod in propositis
verbis exprimitur: cum de ipso christus di-
cit: Dilectus meus etc. In quibus verbis
tria mysteria huius ardentissime dile-
ctionis erunt nobis contemplanda.

Primum dicitur rationis.

Secundum dicitur ostensionis.

Tertium dicitur conclusionis.

¶ Quod rationibus probat iohannes a christo
singulariter fuisse dilectum. Cap. iij. s.

¶ Rationis mysterium dicitur rationis.

In quo contemplari libet
cur christus filius dei iohannem
euangelistam ita dilexit.

Respondetur de ipso sin-
gulariter dicitur quod fuerit dilectus disci-
pulus iesu. Nam Job. xij. habet: Erat
recubens vnus ex discipulis eius in sinu
iesu: quem diligebat iesus. Et Job. xx.

¶ Venit ad simonem petrum et ad illum disci-
pulum quem diligebat iesus. et. xij. c. Con-
uersus petrus vidit illum discipulum quem
diligebat iesus sequentem. Augustinus

super hoc verbo ait: Seipsum dicit disci-
pulum quem diligebat iesus: quia ipsius
pre ceteris familiaris diligebat. De
hoc etiam cantat ecclesia: et sumit ex di-

ctis venerabilis Bede. Hic est iohan-
nes qui privilegio amoris precipui ce-
teris altius a domino meruit honorari. Et
dicimus quod triplici ratione christus ita dili-

gebat iohannem.

Primo ratione fraternitatis.

Secundo ratione etatis.

Tertio ratione virginitatis.

¶ Primo eum diligebat ratione fraterni-
tatis: quod erat sibi frater ex eadem stirpe
natus. Nam ut colligitur ex dictis san-
ctorum patrum: Anna tres filias habuit:
scilicet mariam matrem domini: et mariam iacobi
bi: et mariam salome. De maria iacobi
geniti sunt iacobus minor: Simon
chananeus: Judas Thaddeus: qui fue-
runt apostoli: et ioseph qui cognomi-
natus est iustus. De maria salome nas-
tus est iacobus maior: et iohannes eu-
gelista. Unde beatus franciscus de mayo-
ris: colligitur hec veritas: quod iohan-
nes euangelista habuit triplicem germa-
nitate ad christum: pro eo quod mater domini ha-
bebat tanta germanitate sola ad filium
suum: quantum habet pater et mater in alijs
eo quod corporalem substantiam totam filio
suo dedit: in qua germanitas radicatur:
eo quod de substantia virginis christus fuit
totaliter formatus. Et ideo tantum fuit
ei germanus beatus iohannes ex pre-
solius matris: quantum si christus fuisset ex
utroque parente. Et si dicatur non est verum
quod christus magis dilexerit iohannem quam ali-
os apostolos: quod Job. vi. christus dixit petro:
Simon iohannis diligis me? Et ipse:
Tu scis domine quod amo te. Et christus magis dili-
git eos qui eum magis diligunt. Ergo
magis dilexit petrum quam iohannem. Quod
etiam ex textu apparet: quod petro commisit
ecclesiam gubernandam. Ad hoc dicere
possumus beatus augustinus super Job. quod est di-
lectio in signo exteriori: et est dilectio
in effectu interiori. Si loquamur de di-
lectione primo modo: magis diligebat
iesus iohannem quia maiorem ei exhibe-
bat familiaritates. Si autem quantum ad
effectum interiorum qui est effectus gratie:
sic diligebat petrum: quia maius munus
gratie ei exhibebat. Et hec est ratio quare
per iohannem et petrum duplex vita
significatur. Per petrum vita actiua qua
transit: per iohannem vita contemplatiua
que permanet. Unde petro dictum est. Be-

De sancto Iohanne euangelista.

quere me. De iohāne dō dī: Sic eū vo-
lo manere. Et q̄ actiua est laboriosior
et fructuosior: cōtēplatiua dō purior et
iocūdiōr: ad significādā huius vite du-
plicē differentiā familiari? se dominū
exhibebat iohanni q̄ petro. Et hoc di-
cit Augustinus: q̄ Petrū erat melior:
sed Iohannes erat felicio. Verū. autē
aliter rīdet dicēs: q̄ Petrū dilexit fer-
uenti? et ideo diligebat fortius. Iohā-
nes dō dilexit dulci? et ideo diligebat
familiarius. Alij autē dixerūt q̄ Petrū
magis dilexit deū in proximo q̄ iohan-
nes. Iohānes dō magis dilexit deū in
se q̄ petrū. Un̄ petrus recepit curā re-
giminis: et hoc habuit maiorē gl̄iaz
ad laborē actionis. Iohes autē habuit
efficaciōē gratiā ad quietē cōtēplatio-
nis. Fuit ergo vterq̄ dilect? a xpo: cū
de iohāne modis predictis dicat q̄ a
xpo singulariter diligebat. ¶ Sed ali-
quis dicere posset. Videt mihi q̄ pe-
trus ap̄ls fuerit xpo ampli? amicus: et
q̄ magis xps ipm̄ dilexit. Et hoc p̄bo
tali ratione. Qū aliq̄s homo habet fa-
cere aliq̄d magnū iter: si est bene sapi-
ens ip̄e cōmittit rē sibi magis charam
maiori et meliori amico quē habeat in
mūdo. Sed ille qui est fons sapientie
dō dei in excelsis. s. dñs iesus quādo
iuit in celus ip̄e cōmittit rē sibi magis
charā quā in mūdo haberet: scz sanctā
matrē ecclesiā: pro qua de celis descen-
dit et mori voluit: petro qū dixit ei. Tu
es petrus: et sup̄ hāc petram edificabo
ecclesiam meā. Mat̄th. xvi. Et quōcumq̄
ligaueris sup̄ terrā erit ligatū et in ce-
lis. Et tibi dabo clauēs regnī celoz.
Ergo videt q̄ beatus petrū fuerit me-
lior amicus quem xps habuerit. ¶ Ad
istā rōnem ego rīdeo et dico q̄ dñs no-
ster iesus xps cōmēdauit ecclesiam suā
meliori modo brō iohanni q̄ petro. Et
ratio est ista. Vos scitis q̄ nihil aliud
est ecclesia q̄ cōgregatio fidelium oim̄
xpianoz: sed tpe passionis xpi tora fi-
des xpiana defecit in oib? et remāsit so-
lū in virgine gliosa. Un̄ ipsa sola fuit

tunc sancta mater ecclesia. Et ista cōmē-
data fuit brō iohanni: ergo maior et c.
Item videt fuisse maior alia rōne. In
euāgelio fit cōparatio inter statū xpi
nitatis et matrimonij. Et dicit euāgelis-
ta q̄ est tāta differentia quāta est inter
centū et triginta. Beat? petrus habuit
proiē et filiā: beatus autē iohānes fuit
virgo purissim?. Et ideo tāta differen-
tia videt esse inter eos quāta est inter
centū et triginta. ¶ Sed diceret aliq̄s.
Est ne maior iohanne baptista? Iohā-
nes baptista fuit virgo purissim?: fuit
germanus xpi: fuit sc̄tificatus: fuit p̄-
pheta et plus q̄ p̄pheta: fuit marty-
r. Ip̄se est de quo saluator ait: Inter na-
tos mulierū non surrexit maior iohā-
ne baptista. Quid dices ad istas ma-
gnas prerogatiuas? Rīdeo et dico q̄
iohānes euāgelista habuit excellenter
oēs istas prerogatiuas. Si vis dicere
q̄ iohannes baptista fuit virgo: et ille
euāgelista iohānes fuit virgo mente et
corpore: id dñs vocauit eū de nuptijs:
et p̄pter excellētē virginitatem xps in
cruce posit? ip̄i matrē cōmēdauit. Et
in signū huius maxime virginitatis:
dñs nō permisit cor? ei? in feruentis
olei dolio destrui nec corūpi: nec post
mortē eius vermib? et terra putrescieri.
Si vis dicere: baptista fuit germanus
xpi. Dico q̄ iohannes euāgelista excel-
sit eū in vno gradu: q̄ iohānes euāge-
lista fuit filius sororis beate virginis
marie: sed beatus Iohannes baptista
fuit filius Elizabeth cognate eius. Si
vis dicere q̄ iohannes baptista fuerit
sc̄tificatus in vtero: dico q̄ iohānes
euāgelista nō fuerit sc̄tificatus in vtero:
tū ibi iohannes baptista recepit semel
sp̄m̄ sc̄tm̄: sed brōs iohānes euāgelista
recepit ter cū alijs ap̄ls. Si vis dicere
q̄ iohānes baptista fuerit propheta et
plus q̄ p̄pheta: dico q̄ iohānes euā-
gelista fuit propheta sicut apparet in
Apocalipsi: qū p̄phetauit: multa q̄ vē-
tura erāt septē ecclesijs q̄ sunt in asia:
et multa alia que sunt v̄tura. Fuit etiā

plus q̄ propheta : q̄ habuit nobilius officium q̄ si esset propheta. Si vis dicere q̄ iohannes baptista fuit martyr : dico etiam q̄ iohannes euāgelista fuit martyr. Ita dicit beatus Aug. in quodā sermone beati iohannis euāgeliste : q̄ incipit : Postulat autē mater filioꝝ zebedei cū errore muliebri. Intelligēs xps preces eius ex filioꝝ descendere voluntate ait : Potestis bibere calicem queꝝ ego bibiturus sum. Per calicē in scripturis diuinis passionē intelligimus. vt est illud Matth. xxv. Marci. xiiij. ⁊ Luc. xxi. Pater si possibile est trāseat a me calix iste. Et in ps. cxi. Quidā retri. do. p. oi. q̄ retri. mibi : Calix. salu. accipia. Statimq̄ ifert. q̄s est iste calix : Preciosa ī p̄spectu dñi mors sc̄oꝝ eius Possunt : r̄nderūt illi. Quibꝫ christus. Calicē quidē meū biberis : sedere autē ad dexterā tē. Augustinus. Queritur quomō calicē martyri filij zebedei videlz Jacobus ⁊ Johānes biberūt : cuz scriptura tamē narrat aplm Jacobus ab Herode capite truncatum : Johānem autē propria morte finisse. Sed si legimus historias ecclesiasticas : in quibus refert q̄ ipse propter martirium fuit missus in feruentis olei dolio ⁊ p̄ suscipienda corona xpi athleta precesserit : statimq̄ relegatus in pathmos insulā sit venenū biberit : videbimus martyri animū non defuisse : ⁊ bibisse Johānem calicē cōfessionis : licet persecutor : nō effuderit sanguinē. hec Aug. Demū ille gladii passiois xpi : q̄ p̄trās iuit animas Marie : p̄transiuit animā Johānis euāgeliste : vt dicūt aliq̄ sc̄ti. Sed qd̄ dices ad verbū xpi qm̄ ipse dicit : inter natos mulierū tē. Respondeo ⁊ dico sm̄ q̄ dicit quedā glo. q̄ in hoc non preferit patriarchis ⁊ prophetis : ⁊ cūctis hoībꝫ : s; equalis ceteris sc̄tis ostendit. Vel aliter dicendū est q̄ xps fecit cōparationē ad sc̄tos qui precesserūt ⁊ ideo dicit : nō surrexit. i. nullꝫ maior precessit : s; nō negauit qm̄ equalis. Vel etiā dicit q̄ nō fecit cōparationē

ad sanctos qui sequi debebant : ⁊ ideo non dicit : nō surget maior : q̄ Johānes euāgelista debebat surgere equalis. Quis istoz duoz sit maior vel minor : non debemꝫ curare sicut p̄tꝫ qd̄dam miraculū : qd̄ in vita beati Johānis baptiste legit : vbi habet q̄ erant duo doctores theologi : quoz vnꝫ Johānez baptistam : alter euāgelistam preferēbat. Tandē super hoc disputatione proposita quilibet valde sollicitus erat autoritates ⁊ efficaces rationes inuenire : quibꝫ suum Johannem posset preferre. Adueniente autē disputationis die quilibet sanctorū emulatoꝝ suo apparuit : eiqꝫ dicit : Bene cōcordes sumus in celis : de nobis nō disputetis in terris. Tūc illi sibi adinuicem hoc in populo publicauerūt : ⁊ deū benedixerūt. Dicamus ergo Johāne euāgelistam singulariter inter alios fuisse dilectū. Secūdo diligebat xps Johānem ratione etatis : q̄ in etate tenera mūdo sp̄reto secutus est xpm̄. Erat q̄p̄pe adolescēs : ⁊ a xpo fuit vocatus ad sui imitanda vestigia. De cuius vocatione dicit Nico. de lyza in prologo in Johānem : q̄ triplꝫ Johānes fuit vocatus. Primo ad xpi aliquatē noticiā. Nam vt habet a Johāne. s. c. quando andree petenti : rabbi vbi habitas ? dicit eis : Venite ⁊ videte (erat cum iohanne euāgelista. Qui sequētes xpm̄) venerūt ⁊ viderunt vbi maneret (sicut hospes) ⁊ manserūt apud illum illo die. Secūdo fuit vocatus ad christi familiaritatē. Et de hac vocatione dicit Hiero. in prologo sup̄ Jobez. Dic est Jobes euāgelista vnꝫ ex discipulꝫ dñi : q̄ xgo a deo est electus : quē de nuptijs volētē nubere vocauit deꝫ. Tertio fuit vocatꝫ ad apostolatū : qm̄ relictis r̄betibꝫ ⁊ p̄re cū fratre suo secutꝫ est xpm̄. Matth. iij. Ambulās iesus iuxta mare tē. Tertio diligebat xps Johānez rōne sue x̄ginitatꝫ. Placēt em̄ dño n̄ro iesu xpo q̄ ī m̄rimonio regulate viuūt : sed multo magis placēt ei q̄ cōtinētā

De sancto Johanne euangelista.

seruant. Super oēs tamen grati sunt illi qui mēte et corpore uirginitatē amplectuntur. Quod uidet nostram propriā naturā excellere et superare: quod inquit Hierony. ad sacras uirgines de continentia uirginali. Grāde est et immortalē: et pena ultra nostram corpoream naturam superare luxuriā: et concupiscentie flāmā adolescētie facibus estu: antem animi uirtute restringere: nri gemitus oblectatiōes excludere: uinē reque contra humani generis leges: despicere coniugij solacia: dulcedinē cōtēnere liberorū et quecūq; presentis uite cōmoda sunt pro nihilo spe future beatitudinis cōputare. hec ille. Cum itaq; Johānes adolescens xpm fuerit secutus et uirgo afficiebatur ei xpus: quod puritatē diligit. Quo exemplo inducimur: ut et nos p̄citiu possimus: xpm uelimus sequi. Quid dormim? Quid sumus inertes: cū audimus Johānes a xpo dilectū: Curramus ut diligamur ab illo: quod nisi dilexerit nos: nihil nobis proderit quodcūq; temporale bonū. In dilectione quoq; sua cōsummatur omnis felicitas. Ille etenim sapiens est: ille magnus: ille deniq; gloriosus: qui ita uiuit: ut a xpi amore non excludat.

¶ Quid xps ostendit dilectionē quam habebat erga Johannem: Caplin. ij. Secundū mysteriū contemplan dū dicitur ostendit. Voluit nāq; dominus nos ster iesus xps ostēdere dilectionē erga Johāne in hac uita maxime quātū ad tria: uidelz

Primo quātū ad professionem.

Secūdo quātū ad cōuersationem.

Tertio quātū ad cōmendationem.

¶ Primo ostendit xps iesus dilectionē suā erga Johānem: quātū ad professionem: quod sublimauit eum ad gradus multiplices ecclesiastice dignitatis. Nam ut inquit ap̄tus ad Ephe. iij. c. dedit chris̄ quosdā quidē ap̄stolos: quosdā autē prophetas: alios xpo euāgelistas: alios autē pastores et docto-

res. Sed Johānes fuit ap̄stolus: ut pater Matthei. x. c. Fuit propheta sicut notat Apo. c. s. sicut ipse ait: Beatus qui legit et audit uerba prophete huius et seruat ea que in ea scripta sunt: Fuit euangelista sicut apparet in euāgelij descriptione. Fuit etiā doctor predicando et discurrendo per asiam: et de mū scribendo ep̄stolas suas canonicas. **¶** Secundo ostendit xps dilectionem erga Johānem in cōuersatiōe. Hic nāq; fuit qui cū Petro et Jacobo xpm uidit transfigurātū Matthei. xviij. Secūdo fuit hic in puelle resuscitatiōe. Ita legit Marci. v. c. q̄ p̄nceps accessit ad eū et adorabat eū dicens: Die filia mea modo defuncta est: sed uenit impone manū super eā et uiuet. Redit ei iesus dicens: noli timere. Et cū uenisset ad domū p̄ncipis: sumpsit Petrus et Jacobū et Johānem: et patrē et matrem puelle: et ait illi: Surge. Et p̄fectim surrexit et ambulauit. Tertio hic fuit etiā in sua acerbissima passione Matthei. xxvi. Assumpto Petro et duobus filiis zebedei: cepit contristari et mestus esse dicens: Tristis es anima mea usq; ad mortem. Hic etiā fuit qui tpe cene recubuit in sinu iesu: ibiq; obdormiuit. In qua dormitiōe reuelata sunt ei secreta celestia: de quibus postea ipse dicebat. s. sua canonica. s. c. Quod fuit ab initio: quod audiuimus: quod uidiui oculis nostris: quod persperim: et manus nostre cōtrectauerunt de uerbo uite. Ubi s̄m quosdā habemus dicere: quod Johānes uidit deū per essentias in hac mortalī uita. Quod cōfirmatur primo quia ei fuit reuelatū mysteriū generationis eterne: quā nullus cognoscere potest etc. Secūdo quod fuit ei reuelatū mysteriū incarnationis: quo ad uerbi p̄p̄tatem: et ita a diuinitate sub p̄p̄ia ratione. Quod expressit Johānes in canonica. s. Joh. iij. dicens: Nos uidiui et testificamur: quā pater misit filiū suū saluatōrē mūdi. Et Johā. s. Uidiuius gloriam eius. Sed actus beatificatiōis

potest cognosci: nisi cognoscatur illud in quo est: sicut Stephanus non potuit videre christum esse ad dexteram dei: nisi videret deum. ¶ Tertio ostendit ipse erga Johannem dilectionem suam quatenus ad commendationem: quando moriens in cruce: et audiens suam matrem fletentem et lachrymantem commendavit eam suo dilecto Johanni dicens: Ecce mater tua. O indignus fuit hoc privilegium Johanni concessum. Nam si bene consideremus videbat christus virginem matrem suam pauperulam desolatam et merore confectam. Nam clamabat querela voce ad filium dicens: O fili mi dulcissime. O fili mi amantissime. O fili mi dilectissime. Vide te in cruce deficientem et ego obara tanto filio quo ibo? Ad quem confugiam. Quis mihi auxilium dabit: et consilium in tam inestimabili pena. O fili mi domum non habeo: pecunias non possideo: divitias non teneo. Tu mihi thesaurus eras: et ecce in cruce moriens. Amici tui omnes dereliquerunt te. Quis mihi mitigabit dolorem meum? Cui me dimittis. O fili sapientissime responde mihi? Ego mater tua. Ego te in utero meo portavi. Ego te pauce lacte meo. Ego te tenui brachijs meis: et nunc factus es mihi alienus: latroni locutus es: et mihi quod dicitis? Loquere fili loquere afflicte matri tue matri. Audi o Johannes: quod de te loquitur christus. Mulier inquit: ecce filius tuus. Et tu Johannes: vide matrem tuam. Tibi eam commendo. Tu illam adiuvans ei assiste in tribulationibus suis. Non habebat christus in mundo quemquam chariorem sua matre: et eam ut diximus Johanni benignissime commendavit.

¶ Quod Johannis amor a christo feliciter est conclusus.

Cap. iij.

¶ Tertium mysterium principale dicitur conclusionis. Amor quidem ad Johannem evangelistam feliciter est conclusus. Quod christus voluit triplici privilegio decorare in hac mortali vita dum viveret.

Primum dicitur miraculorum conclusionis.

Secundum dicitur admirande conclusionis.

Tertium dicitur superne glorificationis.

¶ Primum privilegium dicitur miraculorum conclusionis. Ipse enim multa miracula operatus est. A Domitiano namque crudelissimo ad urbem vocatus: in qua inferentis olei dolio missus: inde illusus exiit: a quo fuit in exilium relegatus. Hic Domitianus ut de ipso didicimus secundum Suetonium Eutropium Drosium et Judam libro de reponibus: fuit Vespasiani filius et frater junioris Titi. Qui mortuo Tito in imperium sublimatus est: et in principio ostendit se moderatum valde: dissimulans diligere studia poetarum et reficiens bibliothecas. Et ita videbatur horere cedes: ut nec boues immolari maderet. Sed in fine se verum apparuit. Nam senatores nobilissimos et multos consulares suos occidit. Et secundum Eusebium libro iij. ecclesiastice historie persecutus est christianos et iudeos. Et secundum Eusebium se deus et dominum permisit appellari: et in cunctis suarum primordijs literarum dicebatur. Deus et dominus noster Domitianus. Qui propter odium tandem a cubicularijs suis occisus est vulneribus anno etatis sue. xly. Quo mortuo sanctus Johannes ephesum remeavit. Ubi Drusianam suam devotam suscitavit. Ubi Eratonem philosophum et duos iuvenes qui mundum contempserant: ad fidem christi reduxit propter gemarum fracturarum integritate. Ubi iuvenem quem mortuus efferebat: ad vitam redire impetravit. Et non solum in Epheso: verum etiam per totam asiam multa miracula est operatus virtute divina: sicut diffusius patet in sua legenda. ¶ Secundum privilegium dicitur admirande conclusionis. Mirabiliter enim cursum suum consummavit. Nam cum esset. lxxvij. annorum apparuit ei dominus dicens: Veni dilecte mi. Qui die dominico predicavit usque ad magnam partem diei: de mox in foveam descendit: super quam tanta

De innocentibus.

lur emicuit: q̄ nullus ibi respicere poterat. Recedente dō lumine: fouea impleta māna inuēta est. Ubi difficultas orit̄ apud plurimos: si Iohannes fuit mortuus: sed dormiuit in sepulcro: hoc accipietes in signū: q̄ in sepulcro suo videt̄ quedā scaturiciēs māne per modū ebullitionis surgere. Et dicunt q̄ hoc causat̄ ex anhelitu ei⁹. Sed Aug. hoc improbat: q̄ hoc nō esset Iohānis p̄uilegiū sed magis detrimentū: si tādū a diuina fructiōe retardaret̄ alijs ap̄stolis in gloria existentib⁹. Alij dō dixerūt q̄ Iohānes non est mortuus: sed cū Enoch ⁊ Delia trāslatus est in paradysum. Hoc aut̄ videt̄ esse falsum: quia scribit̄ ad Heb. ix. c. Statutū est hoīb⁹ semel mori. Nec virgini gloriose est cōcessum nō mori. Quidā aut̄ dicunt: q̄ est mortuus: tñ sine dolore: sicut fuit si ne corruptiōe carnis. Qd̄ videt̄ sentire Hierony. in prologo in Iohānem: ⁊ in Apocalypsim. vbi ait: 'Hic ē Iohānes q̄ sciens supuēnisse diē recessus sui: cōuocatis discipulis in Epheso: post multa signorū experimēta in defossus descendens sepulture sue locus: oratione facta reddidit̄ spiritū: tā extraneus a dolore sue mortis: q̄ a corruptiōe carnis fuit alienus. Et si dicat̄ q̄ x̄ps dixit Petro de Iohāne. sic eū volo manere. vñ erit sermo inter fratres q̄ discipulus ille non morit̄. Scdm̄ Aug. est dicēdū q̄ x̄ps respōdit ad verba Petri petentis habere Iohānem: sociū in passioe ⁊ martyrio dicēs: Sic eum volo manere donec uenīa non ad iudiciū in fine: sed ad vocandū in gloriam celestem ab huius mundi statu.

¶ Tertū p̄ uilegiū dicitur superne glorificationis. In celesti nāq̄ curia copiosam esse Iohānis gloriā oēs cognoscere possunt: q̄ sciūt gloriā eē meritis eorū respōdētē. Et ne multa dicam⁹. Iohānes euāgelista nō in infimo ordine ⁊ gradu est sanctorū collocat⁹: uerū etiā ipse est qui propter amorem inter sera

phim ardētes habitare credit̄. Si ergo felix ⁊ beata dilectio est: q̄ iohannē ad gloriā ac dulcedinē vsq̄ perduxit ip̄s exēplo ut x̄ps nos diligit studeamus: qui est benedict⁹ ⁊ laudabilis per in finita secula seculorum. Amen.

¶ In festo innocētū p̄ eisdē. Ser. xvij.

¶ Innocētes p̄ x̄po occidūt. Fru. xvij.

Accipe puerū ⁊ matrē eius: fuge in egyptū. Angeli ad Ioseph loquentis vba sunt ista. Mat. ij. c. Iniquitas Herodis impij ⁊ crudelis:

x̄pm iesum in cuna uagientē persequi ut occideret̄ curauit. Quod se implere credēs ne deciperet non solū sup x̄pm: ut ipse interficeret̄ effudit̄ irā suā: sed etiam sup alios paruulos innocētes quorū solēntas celebrata est in ecclia. Ubi mēs deuota itueri dō quāta sit obligatio rōnis creature ad filiū Agnis diligendū: q̄ in qualibet etate sua patri pro nobis dignat⁹ est. Uobrem in presenti sermone recensere debem⁹ ea que de fugatione: ⁊ eius peregrinatione in egyptū: ⁊ p̄ueroꝝ occisione euangelica hitoria testat̄: sub vno fructu: qui est: Innocētes p̄ christo occidunt̄. De quod tria principaliter occurrūt cōtēplāda.

Prīmū est innocētis iesu elongatio ex angelica monitione.

Scdm̄ est Herodis nequicia ex paruuloꝝ necatione.

Tertū est occisoꝝ merita ex remuneracione.

¶ Qd̄ monit⁹ Ioseph p̄ angelū cū iesu ⁊ Maria fugit in egyptū. Cap. f.

¶ Rīmū mysteriū cōtemplandū dicit̄ innocētis iesu elōgatio ex euāgelica amonitione. De quo in tertū euāgelij scribit̄. Angelus dñi apparuit in somnis ioseph ⁊c. Ubi tria dubia p̄nt occurrere.

Prīmū est an aliq̄s angelus deputatus fuerit ad custodiā x̄pi.